

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXIII.

Február

2020

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 2

Pod'te ku mne všetci...

Začiatkom tohto roka sa začali objavovať správy o novom nebezpečnom koronavíruse a koncom januára Svetová zdravotnícka organizácia vyhlásila pre koronavírus stav globálnej núdze, aby sa podarilo spomaliť jeho šírenie, keďže už sa objavil vo viacerých krajinách a na viacerých kontinentoch. Začiatkom februára máme spomienku sv. Blažeja, kedy veriaci prichádzajú do kostolov, aby prijali svätoblažské požehnanie, ktoré má chrániť pred chorobami hrdla. A 11. februára slávime svetový deň chorých, na spomienku Panny Márie Lurdskej, keďže do Lúrd putujú veľké zástupy chorých, aby si tam na príhovor našej nebeskej matky vyprosili uzdravenie.

Každý z nás pozná, čo je to byť chorý. Pán Boh nás však nikdy neopúšťa, ani v chorobe. Daroval nám sviatosť pomazania chorých, ktorá veriacim s vážnou chorobou udeľuje zvláštnu pomoc a posilu v tejto situácii. Ale v akejkolvek chorobe nám Boh hovorí: „Pod'te ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním.“ A

tento citát s Matúšovho evanjelia si vybral pápež František pre tohtoročné posolstvo na svetový deň chorých. V tomto posolstve upriamuje pápež František pozornosť na Ježiša ako zdroj sily pre chorého človeka a vzor pre zdravotníckych pracovníkov, dobrovoľníkov i celú Cirkev. Pán Ježiš má súcit s chorými a trpiacimi, pretože sám sa stal slabým a zakúšal ľudské utrpenie. A je nám vzorom lásky a starostlivosti o chorých, ktorých si všimal a uzdravoval.

Ako chorí teda môžeme s vierou prosiť Boha o uzdravenie, nestačí len použiť zázračný olej či navštíviť pútnické miesto, kde prišlo k zázračným uzdraveniam, ale treba s vierou prosiť Boha o túto milosť, aj prostredníctvom Panny Márie či iných svätých. Sám Pán Ježiš to často hovorieval: „*Tvoja viera ťa uzdravila.*“ Na druhej strane máme s vierou a dôverou vedieť prijať aj to, že nás Boh neuzdraví, že sa nestane naša vôľa, ale Božia.

(pokračovanie na strane 2)

Pod'ťte ku mne v'šetci...

(pokračovanie zo strany 1)

Máme vedieť prijať aj chorobu a niešť ju ako náš kríž, ktorým sa pripodobňujeme trpiacemu Ježišovi Kristovi a ktorým spolupracujeme na jeho vykupiteľskom diele. Ako zdraví máme v našich chorých bratoch a sestrách vidieť samého Ježiša Krista, ktorého máme milovať a poslúžiť mu. Venujeme našim chorým pozornosť, pomáhame im v ich utrpení, modlíme sa za nich. Môžeme tak byť nástrojmi v Božích rukách, cez ktoré sa Boh stará o chorých a posilňuje ich. Sv. Ján z Boha a sv. Kamil de Lellis, patróni chorých, orodujte za nás!

Peter Škultéty

Sv. Hieronym, kňaz a učiteľ Cirkvi

Drahí bratia a sestry! Dnes upriamime pozornosť na sv. Hieronyma, cirkevného otca, ktorý vo svojom živote dal ústredné miesto Biblii. Preložil ju do latinského jazyka, komentoval ju vo svojich dielach, no predovšetkým sa ju usiloval konkrétne žiť počas dlhého pozemského života, napriek svojej dobre známej prudkej a výbušnej povahe, ktorú mal od prírody. Hieronym sa narodil v Stridone okolo roku 347 v kresťanskej rodine, ktorá mu zabezpečila solídne vzdelanie a poslala ho do Ríma na hlbšie štúdiá. V mladosti ho priťahoval svetský život, no prevládla v ňom túžba a záujem o kresťanské náboženstvo. Približne v roku 366 Hieronym prijal krst a vydal sa na cestu asketického života. Utiahol sa do Akviley, kde sa začlenil do skupiny horlivých kresťanov, ktorú označil za „*chór blažených*“, zhromaždených okolo biskupa Valeriána. Potom sa vybral na Východ a žil ako pustovník v kalcidskej púšti južne od Aleppa a venoval sa dôkladnému štúdiu. Zdokonalil sa v gréčtine, začal študovať hebrejčinu, prepisoval patristické kódexy a spisy. Meditácia, samota a neustály kontakt s Božím slovom zvýšili jeho kresťanskú cit-

livosť. Bolestne naňho doľahlo bremeno jeho mladíckych nerozvážností a živo si uvedomil kontrast medzi pohanskou mentalitou a kresťanským životom. O tomto rozpore mal známe „*videnie*“, ktoré dramaticky a pôsobivo vyrozprával. Zdalo sa mu pri ňom, že ho pred Božou tvárou bičujú, lebo je „*ciceroniánom, nie kresťanom*“. V roku 382 sa presťahoval do Ríma, kde ho pápež Damaz, ktorý vedel, že má povest' askétu a poznal jeho odbornú spôsobilosť, prijal za svojho sekretára a poradcu. Povzbudil ho, aby sa z pastoračných a kultúrnych dôvodov podujal na nový latinský preklad biblických textov. Niektorí ľudia z rímskych aristokratických kruhov, predovšetkým urodzené dámy Paola, Marcella, Asella, Lea a iné, ktoré túžili vydať sa na cestu kresťanskej dokonalosti a prehľbiť si poznanie Božieho slova, si ho zvolili za duchovného vodcu a učiteľa metodického prístupu k posvätným textom. Tieto urodzené dámy sa tiež naučili po grécky a po hebrejsky. Po smrti pápeža Damaza v roku 385 Hieronym odišiel z Ríma a vydal sa na púť. Najskôr do Svätej zeme, tichého svedka Kristovho pozemského života, potom do Egypta, vyvolenej krajiny mnohých mníchov. Napokon sa v roku 386 usadil v Betleheme, kde bol z veľkodušnosti urodzenej Paoly postavený mužský a ženský kláštor a „*so spomienkou na Máriu a Jozefa, ktorí sa nemali kde uchýliť*“ aj útulok pre pútnikov prichádzajúcich do Svätej zeme. Hieronym zostal v Betleheme až do smrti a neustále intenzívne pracoval: komentoval Božie slovo, obhajoval vieru, rázne oponoval rozličným bludom, povzbudzoval mníchov k dokonalosti. Mladých študentov učil o klasickej a kresťanskej kultúre a pastoračne sa venoval pútnikom, ktorí navštevovali Svätú zem. Zomrel vo svojej cele neďaleko Jaskyne narodenia 30. septembra 419 alebo 420. Literárna príprava a rozsiahle vzdelanie umožnili Hieronymovi rozvíjať a preložiť mnoho biblických textov, čo predstavuje pre latinskú Cirkev i pre západnú kultúru veľmi cenné dielo. Na základe pôvodných gréckych a hebrejských textov a vďaka porovnaniu s predchádzajúcimi verziami vykonal revíziu štyroch evanjelií v la-

tinskom jazyku, ďalej revíziu Knihy žalmov a veľkej časti Starého zákona. S prihliadnutím na hebrejský originál a na Septuagintu, klasickú grécku verziu Starého zákona pochádzajúcu z predkresťanskej doby, ako aj na predošlé latinské verzie mohol Hieronym – neskôr spolu s ďalšími spolupracovníkmi – ponúknuť lepší preklad, takzvanú Vulgátu, teda „oficiálny“ text latinskej Cirkvi, uznaný za taký na Tridentskom koncile, ktorý aj po nedávnej revízii zostáva „oficiálnym“ textom latinskej Cirkvi. Zaujímavé je poukázať na kritériá, ktorých sa veľký biblista pridŕžal pri svojej prekladateľskej práci. Sám ich objasňuje, keď hovorí, že zachováva dokonca aj poradie slov Svätého písma, lebo v Písme je „*aj poradie slov tajomstvom*“, teda zjavením. Okrem toho kladie dôraz aj na nutnosť vracat' sa k pôvodným textom: „*Kedykoľvek sa vynorí nejaká diskusia medzi latinskými prekladateľmi o Novom zákone pre odlišné verzie rukopisov, siahame po origináli, teda po gréckom texte, v ktorom bola napísaná Nová zmluva. Rovnako ak sú rozdiely medzi gréckymi a latinskými textami Starého zákona, odvolávame sa na pôvodný, hebrejský text.*

Tak môžeme všetko, čo vychádza z prameňa, opäť nachádzať v potokoch“. Hieronym mnohé biblické texty aj komentoval. Podľa neho majú komentáre ponúkať viaceré názory, „*aby obozretný čitateľ po prečítaní rozličných vysvetlení a po oboznámení sa s viacerými názormi, medzi ktorými volí, mohol posúdiť, ktoré z nich sú najpriateľnejšie, a ako skúsený zmenárnik odmietnuť falošnú mincu*“. Hieronym sa rozhodne staval proti heretikom, ktorí napádali tradíciu a vieru Cirkvi. Poukázal aj na význam a hodnotu kresťanského písomníctva, ktoré sa už stalo skutočnou kultúrou, porovnateľnou s klasickou. Hieronym to urobil v diele *De viris illustribus* (O slávnych mužoch), v ktorom predstavuje životopisy vyše stovky kresťanských autorov. Napísal tiež životopisy mníchov, ktorými - popri duchovných profiloch - objasňoval aj mníšsky ideál. Okrem toho preložil rôzne diela gréckych autorov. A napokon vo svojej zbierke listov *Epistolarium*, majstrovskom diele latinskej literatúry, Hieronym prejavuje svoje charakteristické črty vzdelanca, askétu a duchovného vodcu. A čo sa môžeme od sv. Hieronyma naučiť my? Zdá sa mi, že predovšetkým milovať Božie slovo vo Svätom písme. Sv. Hieronym hovorí: „*Nepoznať Písma znamená nepoznať Krista.*“ Preto je dôležité, aby každý kresťan žil v kontakte a v osobnom dialógu s Božím slovom, ktoré nám bolo darované vo Svätom písme. Tento náš dialóg s ním musí mať vždy dva rozmery: na jednej strane to musí byť osobný dialóg, lebo Boh hovorí cez Sväté písmo s každým z nás a pre každého z nás má posolstvo. Sväté písmo máme čítať nielen ako slová z minulosti, ale ako Božie slovo, ktoré sa obracia aj na nás, a usilovať sa pochopiť, čo nám Pán chce povedať. Aby sme neupadli do individualizmu, musíme mať na pamäti, že Božie slovo sme dostali práve na to, aby sme budovali spoločenstvo, aby sme sa zjednotili v pravde na našej ceste k Bohu. Teda hoci Božie slovo vždy zostáva osobným slovom, je aj slovom na budovanie spoločenstva, buduje Cirkev. Preto ho musíme čítať vždy v spoločenstve so živou Cirkvou. Privilegovaným miestom na číta-

nie a počúvanie Božieho slova je liturgia, v ktorej slávením Božieho slova a slávením prítomnosti Kristovho tela vo sviatosti uskutočňujeme Božie slovo v našom živote a sprítomňujeme ho medzi nami. Nikdy nesmieme zabudnúť na to, že Božie slovo je nadčasové. Ľudské názory prichádzajú a odchádzajú. To, čo je dnes supermoderné, zajtra bude zastarané. Božie slovo je však slovom večného života, nosí v sebe večnosť, platí vždy. Ak teda v sebe nosíme Božie slovo, nosíme v sebe večnosť, večný život. Uzavriem preto slovami sv. Hieronyma sv. Pavlínovi z Noly. Významný exegeta v nich vyjadruje práve tú skutočnosť, že v Božom slove prijímame večnosť, večný život. Sv. Hieronym hovorí: „*Usilujme sa naučiť sa na zemi tie pravdy, ktorých pevnosť pretrvá aj v nebi*“.

pápež Benedikt XVI.
Generálna audiencia 7.11.2007

Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha (kázeň z pôstnej duchovnej obnovy)

Milí bratia a sestry, jeden turista si kráča po horách a zrazu sa pošmykne, padá, snaží sa zachytiť, čo sa mu podarí tesne nad priepasťou, zachytí sa o jeden konárik, stromček, ktorý tam bol taký opustený a vtedy si uvedomí, že je na hranici života a smrti. Čo teraz bude robiť? Tak si spomenul, že možno že je nejaký Pán Boh. Tak začal volať hore: „*Je tam hore niekto?*“ Chvilu ticho, ale po chvíli sa ozve hlas: „*Áno.*“ A potom sa tento muž pýta: „*Čo mám robiť?*“ „*Pomodli sa a pusti sa.*“ Muž uvažuje, že čo teraz. A po krátkom uvažovaní zakričí: „*Je tam hore ešte niekto?*“ Báľ sa počúvnuť tento hlas, ktorý ho chcel zachrániť. Je to iba príbeh, určite vymyslený, ale každý z nás má svoj život, ktorý vymyslený nie je. A je veľmi dôležité, čo s naším životom urobíme. Do ktorých rúk vložíme náš život, do akých rúk. Keď teda žijeme na tomto svete, tak sa snažíme hľadať Boha, poznávať ho. Najvernejší obraz Boha vidíme práve v Ježišovi

Kristovi, ktorý nám ukazuje, aký Boh skutočne je, že ide v láske až do krajnosti. Na konci jeho pozemskej púte, na kríži povedal tie úžasné slová, nad ktorými teraz chceme uvažovať, ktorých sa chceme v myšlienkach dotýkať a čerpať z nich. Sú to veľmi hlboké slová. Ja mám práve tie posledné slová, ktoré Ježiš povedal, tie najdôležitejšie. Je to závet, ktorý nám Kristus odovzdal, to také naozaj hlboké duchovné bohatstvo pre náš život, aby sme z neho čerpali. Už vieme, že sú to slová: „*Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.*“ Poznáte filmy, ktoré začínajú retrospektívou, čiže začne sa od konca a vracia sa na začiatok. Aj mi začíname od konca, kde Ježiš odovzdáva svojho ducha Otcovi, odovzdáva ho do jeho rúk. Kde to vlastne začalo? Začalo to pri stvorení, keď nám Boh všetko odovzdal. Stvoril nás z lásky, stvoril nás slobodných, ale v tejto slobode sa ľudia rozhodli vložiť sa do nejakých iných rúk. A tu zrazu Boh, ktorému záleží na človekovi, keď spáchal dedičný hriech, tak hovorí hadovi, že ustanovuje nepriateľstvo medzi ním a ženou, medzi jeho potomstvom a potomstvom ženy, ktoré mu rozšliape hlavu a ono mu poraní päť. Vieme, že to už bolo protoevanjelium, prvé evanjelium, radostná zvesť po páde človeka do hriechu, ktorá človeku dáva nádej, že z toho zla, z tých zlých rúk, do ktorých upadol, bude raz vymanený a bude vložený do tých správnych rúk, do rúk svojho Stvoriteľa. Nádej, že ľudstvo sa stretne so svojim Bohom Spasiteľom, ktorý ich vymaní z temnoty, zo zla, a vezme ich do bezpečia, do tej plnosti lásky, ku ktorej sme všetci pozvaní. A dejinami to tak prechádza, človek túži po Bohu, snaží sa k nemu vrátiť a Boh ho zahŕňa znameniami,

zahŕňa ho svojou blízkosťou, prítomnosťou. Veľa krát v dejinách spásy Boh zachraňuje človeka, cez Mojžiša a ešte predtým cez Abraháma. Dnes sme počuli o Abrahámovi, ktorý aj proti nádeji uveril v Božie prisľúbenie, že ho Pán rozmnoží a dá mu také potomstvo, ako je hviezd na nebi, ako je piesku na brehu mora. Pozyva ho aj do inej krajiny, ktorú mu dá, ktorú bude vlastniť, a Abrahám verí, dôveruje Bohu, má s ním takú skúsenosť, že on to čo povie, prisľúbi aj splní. A tak v celých dejinách vidíme našich otcov, otcov viery, ktorí nám ukazujú dôveru v Boha, ktorý plní prisľúbenia, ktorý počíta s človekom, túži po nás, chce aby sme žili s ním v láske, v jeho kráľovstve. Toto dielo spásy sa naplňa, práve keď Boh vytvára nové stvorenie – ženu, ktorú oslobodí od dedičného hriechu. Tiež má slobodnú vôľu. Keď sa jej zjaví anjel Gabriel, pýta sa jej, či prijíma plán, ktorý jej Boh skrze neho oznamuje: „*Počneš a porodíš syna.*“ „*Ako sa to stane?*“, ona sa pýta. Uvažuje, či sa vloží do Božích rúk alebo nevloží, či bude počítat s týmto božím plánom alebo nie. A ona potom povie: „*Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.*“ Nie teda, ako by to ona chcela, ale ako to chce Pán, a vloží sa do Božích rúk. Bola zasnúbená s Jozefom, ten si to všetko inak predstavoval. Keď sa dozvedel, že Mária čaká dieťa a nie jeho, chcel ju potajomky prepustiť, aby jej nespôsobil nejakú ujmu. Ako o tom uvažoval, o tých svojich plánoch, tak Boh mu ukazuje svoj plán. „*Neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Duchu Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš.*“ A čo robí Jozef? Chce plniť svoje plány alebo sa vloží do Božích rúk? On prijme ten Boží plán. Nevie čo a ako to všetko bude, ale začne počítat s tým Božím plánom. A voláme ho spravodlivý, ako aj Abraháma. Ľudia, ktorí dôverovali Bohu, a vedeli sa mu vložiť do rúk, možno aj v takej nelogickej situácii, ktorá im nedávala zmysel, ale vedeli, že je tu niekto, kto s nimi počíta, kto ich má predovšetkým rád, niekto komu naozaj záleží na človekovi, na spásе. Ježiš, ktorý sa potom narodí a prežíva svoj život, učí nás ľudí, že je lepšie počítat s

Božou vôľou, Božím plánom, ako s našimi často krát takými mylnými plánmi, s našimi plánmi, ktoré často krát blúdia. Preto je dôležité snažiť sa poznávať Boha, poznávať jeho vôľu a žiť podľa Božej vôle, aby sme dosiahli také to večné vloženie sa do jeho rúk a dosiahli plnosť Božieho života v nás. Každý z nás by chcel poznať Božiu vôľu, aká je práve teraz. A my to môžeme jedine vďaka modlitbe, úprimnému vzťahu s Bohom, keď sa s ním rozprávame, keď hľadáme čo naozaj od nás chce. Keď pozoráme na to, čo je jeho plán, čo nám on vkladá do srdca a nechceme žiť iba podľa toho, čo by sme chceli my sami, ale počítame s tým, čo nám Boh ukazuje, cez Božie slovo, cez prikázania, cez Cirkev, ktorú nám dal, ktorú on založil, cez sviatosti, ktoré nás posilňujú. Aby sme tak vnímali Boží hlas. Jeden príbeh hovorí o interview s Bohom. Človek, ktorý prichádza na rozhovor s Bohom, a Boh ho pozýva: „*Pod' ďalej!*“ „*Tak ty by si so mnou chcel urobiť interview?*“ „*Ak máš čas,*“ povedal človek. Boh sa usmial a povedal: „*Môj čas je večnosť, preto je ho dost na všetko.*“ „*A na čo sa chceš spýtať?*“ (Človek): „*Čo tá najviac prekvapuje na ľuďoch?*“ (Boh): „*To, že ich nudí byť deťmi a tak sa ponáhľajú, aby dospeli. A keď sú dospelí, zase túžia byť deťmi. Prekvapuje ma, že strácajú zdravie, aby zarobili peniaze, a potom utrácajú peniaze, aby si dali do poriadku svoje zdravie. Prekvapuje ma, že sa natoľko strachujú o svoju budúcnosť, že zabúdajú na prítomnosť, a tak vlastne nežijú ani pre prítomnosť ani pre budúcnosť. Prekvapuje ma že žijú, akoby nikdy nemali umrieť a že umierajú, akoby nikdy nežili.*“ Boh ho vzal za ruku a chvíľu mlčali. Potom sa človek spýtal: „*Čo by si chcel ako rodič naučiť svoje deti?*“ Boh sa usmial a odpovedal: „*Chcem aby poznali, že nemôžu nikoho donútiť, aby ich milovali. Môžu len dovoliť, aby ich druhí milovali. Chcem aby poznali, že najcennejšie nie je to, čo v živote majú, ale koho majú. Chcem aby poznali, že nie je dobré porovnávať sa s druhými. Každý bude súdený sám za seba, nie preto, že je lepší alebo horší ako iní. Chcem aby poznali, že bohatý nie je ten, kto*

má najviac, ale ten kto najmenej potrebuje. Chcem aby poznali, že trvá len pár sekúnd spôsobiť ľuďom, ktorých milujeme, hlboké rany, ale trvá veľa rokov, kým sa také rany zahoja. Chcem, aby sa naučili odpúšťať, odpúšťať skutkami. Chcem aby vedeli, že sú ľudia, ktorí ich veľmi milujú, ale ktorí nevedia, ako svoje city vyjadriť. Chcem aby vedeli, že za peniaze si môžu kúpiť všetko okrem šťastia. Chcem aby poznali, že nestačí, aby im odpustili druhí, ale že oni sami musia odpúšťať druhým.“ Človek chvíľu sedel a tešil sa z Božej prítomnosti. Potom Bohu poďakoval, že si na neho urobil čas. Poďakoval mu za všetko čo pre neho a jeho rodinu robí. A Boh odpovedal: „*Kedykoľvek. Som tu 24 hodín denne. Len sa spýtaj a ja ti odpoviem.*“ Ľudia zabudnú, čo ste povedali, zabudnú, čo ste urobili, ale nikdy nezabudnú, ako sa vedľa vás cítili. Teraz máme ten pôstny čas, ktorý nás pozýva vstúpiť do tej Božej prítomnosti, jeho blízkosti, cez intenzívnejšiu modlitbu, aj cez pôst a dobré skutky. Pôstny čas nás pozýva využiť tento čas na to, aby sme viac spoznávali Boha, aby sme sa ho snažili viac milovať a tak sa vložiť do jeho rúk, spoznávali jeho vôľu, jeho plány, ktoré má určené pre každého jedného z nás a našli pokoj srdca. To je veľmi dôležité, nájsť pokoj srdca. Pokoj v tom, že všetko čo sa deje, sa deje z Božej vôle a Bohu nič neuniká. Len mi to často krát akosi nevieme spoznať, nevieme to pochopiť. Ako by sme sa niekedy snažili uniknúť z tých Božích plánov a hľadali svoje cesty. Potrebujeme naozaj pokoj, Boží pokoj, ktorý prevyšuje každú ľudskú chápanosť. Toto pochopil jeden z púštnych otcov, blahoslavený brat Charles de Foucauld, keď napísal svoju modlitbu o odovzdanosti sa do Božích rúk. V tejto modlitbe takto hovorí: „*Otče môj, odovzdávam sa Ti. Nalož so mnou podľa svojej vôle. Za všetko, čokoľvek so mnou uчиниš, Ti ďakujem. Na všetko som pripravený, všetko prijímam. Len nech sa Tvoja vôľa na mne splní a na celom Tvojom stvorení. A nič iné si nežiadam, Bože môj. Do Tvojich rúk vkladám svoju dušu, Tebe ju odovzdávam, Bože môj, s celou láskou svojho srdca. Pre-*

tože Ťa milujem. A odovzdanosť je pre mňa požiadavkou lásky. Vrhám sa do Tvojho náručia. Bezvýhradne. S neobmedzenou dôverou, lebo si môj Otec!“ Drahí bratia a sestry, toto prajem nám všetkým, aby sme si uvedomovali túto pravdu, že Boh je náš Otec, a že v jeho rukách je náš život. Boh nám dal slobodu, my sa mu teda v tej slobode odovzdávajme a počítajme s ním v každej chvíli nášho života. On sa nikdy nechce od nás odvrátiť. Tak ako Kristus na kríži, vždy si opakujeme túto vetu: „*Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.*“ Aby sme v Božej blízkosti prežili celý náš život a raz dosiahli večný život v plnosti Božej lásky a blaženosti z nazeranie do jeho svätej tváre. Amen

vdp. Peter Gula, Majcichov

Tradícia Trojkráľových koncertov pokračuje...

Na sviatok Zjavenia Pána – 6. januára sme mohli vo farskom kostole sv. Martina opäť zažiť jedno príjemné popoludnie. Suchovský spevácky zbor v spolupráci s Farským a Obecným úradom každoročne organizuje Trojkráľový koncert. Tento rok to už vyzeralo, že sa koncert neuskutoční. Dôvody boli rôzne, no napokon pozvanie na účinkovanie prijali naši priatelia z Dolian. Spevácky zbor, ktorý diriguje Stanka Oravcová a Folklórny súbor Lipka. Stanka Oravcová spievala určitý čas v našom zbore, bola aj jeho sólistkou a niekoľkokrát zbor dirigovala. O to viac sme sa na ich vystúpenie všetci veľmi tešili. Koncert sa konal vo far-

skom kostole a program bol rozdelený na tri časti. V prvej časti za hudobného doprovodu Stanky zazneli známe vianočné koledy, v druhej časti zbor spieval „a kapela“ a túto venovali zakladajúcemu dirigentovi Suchovského speváckeho zboru pánovi Zefirínovi Hečkovi. Stanka vyjadrila aj touto cestou poďakovanie za možnosť spievať v zbere, ale aj za to, že ju pán Hečko zasvätil do „kumštu“ dirigovania. Tento čas jej priniesol veľa a ako sama povedala, s odstupom času si uvedomuje, že aj vďaka pánovi Hečkovi a jeho vedeniu je tam, kde je a vedomosti, ktoré jej odovzdal, môže využívať vo svojom zbere. Na záver vystúpil zbor za doprovodu Folklórneho súboru Lipka. Koncert mal veľký úspech, vďaka obecenstvo si s chuťou zaspievalo známe piesne spolu s účinkujúcimi a aj takto sme si ešte umocnili doznievajúcu sviatočnú atmosféru.

H.T.

Podujatia v roku 2020

Po rekonštrukcii budovy Materskej školy, ktorá bola ukončená v minulom roku, pokračujú práce na rekonštrukcii kultúrneho domu. Naplánované podujatia, teda plesy, cestný beh Suchovská pätnástka, ale aj tradičné pochovávanie basy, sme museli zrušiť. Najbližšiu akciu – Majáles, plánujeme zorganizovať 15. mája – v piatok. Aj tento rok chceme pre deti pripraviť Športový deň detí. Bližšie informácie budú včas zverejnené.

H.T.

Farské oznamy

Bohoslužby na február

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 17.00
streda v Košolnej o 16.00
štvrtok vo Zvončine o 16.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. február – *Obetovanie Pána - Hromnice*
(4. nedeľa v cezročnom období)

17.00 – Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

9. február – *5. nedeľa v cezročnom období*

17.00 – Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

16. február – *6. nedeľa v cezročnom období*

17.00 – Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

23. február – *7. nedeľa v cezročnom období*

17.00 – Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

26. február – *Popolcová streda*

18.00 – Suchá

1. marec – *1. pôstna nedeľa*

17.00 – Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

adorácia

V Suchej vo štvrtok po sv. omši do cca. 18.00, na prvý piatok v mesiaci hodinu pred sv. omšou.

litánie

V Suchej v nedeľu po farskej sv. omši.

popolec

Na Popolcovú stredú pri sv. omši o 18.00 v Suchej.

krížová cesta

V pôstnom období v piatok v Suchej pred sv. omšou (16.25), v nedeľu v Suchej popoludní o 15.00, v Košolnej o 14.00 a vo Zvončine o 15.00.

Február 2020
cezročné a pôstne obdobie

So 1	Tryfón, mučeník
Ne 2	Obetovanie Pána – Hromnice (4. nedeľa v cezročnom období)
Po 3	Blažej, biskup a mučeník
Ut 4	Veronika
St 5	Agáta, panna a mučenica
Št 6	Pavol Miki a spoločníci, mučeníci
Pi 7	bl. Pius IX., pápež
So 8	Hieronym Emiliani, rehoľník
Ne 9	5. nedeľa v cezročnom období
Po 10	Školastika, panna
Ut 11	Panna Mária Lurdská
St 12	Eulália, panna a mučenica
Št 13	Benignus, kňaz a mučeník
Pi 14	Valentín, biskup a mučeník
So 15	Faustín a Jovita, mučeníci
Ne 16	6. nedeľa v cezročnom období
Po 17	Sedem sv. zakladateľov rehole Služobníkov Panny Márie
Ut 18	Bernadeta Soubirousová, panna
St 19	bl. Konrád z Piacenzy, rehoľník
Št 20	Eleuter, biskup
Pi 21	Peter Damiáni, biskup, uč. Cirkvi
So 22	Katedra sv. Petra, apoštola
Ne 23	7. nedeľa v cezročnom období
Po 24	Modest, biskup
Ut 25	Valburga, opátka
St 26	Popolcová streda
Št 27	Gabriel Possenti, akolyta
Pi 28	Roman, opát
So 29	Osvald z Yorku

Ak niekto žije sám, ľahko sa môže považovať za svätého. Až v spoločenstve totiž pocíti, či je naozaj pokorný a trpezlivý.

sv. Terézia z Avily

Výročia, pripravované akcie

11.02. – 28. svetový deň chorých
29.02. – voľby do NRSR

Január v našej farnosti

krsty:

* 6.12.2019 Natália Branišová, Košolná

pohreby:

+ 1.1. Jozef Ježovit, Trnava, 65 r.
+ 4.1. Vincencia Brestovanská, Trnava, 95 r.
+ 13.1. Jozef Seriš, Zvončín, 57 r.

Úmysly Apoštolátu modlitby na február 2020

- **Všeobecný:** Aby bol vypočutý a uznaný hlas našich bratov migrantov, ktorí padli do rúk obchodníkov s ľuďmi.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby nezamestnaní, bezdomovci a chudobní našli pochopenie, ako aj konkrétnu pomoc pri prekonávaní svojich ťažkostí.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.
šéfredaktor: Peter Škultéty, farár
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 400 výtlačkov
S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok